

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 10.10.1972, sp. zn. 7 Co 344/72, ECLI:CZ:KSPL:1972:7.CO.344.1972.1

Číslo: 21/1975

Právní věta: I když právní účinky výpovědi organizace pracovníkovi nastanou až doručením této výpovědi pracovníkovi, /1/ rozhodným okamžikem, kdy organizace projeví svou vůli skončit takto pracovní poměr s pracovníkem, může být kromě doručení výpovědi organizací samotnou (§ 266a odst. 1 zák. práce) rovněž odeslání výpovědi poštou (§ 266a odst. 2 zák. práce) nebo i udělení příkazu příslušnému pracovníkovi, aby písemnost doručil adresátu an pracovišti, v bytě nebo kdekoliv bude zastížen (§ 266a odst. 1 zák. práce), pokud organizace ještě před doručením od zamýšleného úkonu neustoupí. Předchozí souhlas odborového orgánu s výpovědí organizace pracovníkovi (§ 59 odst. 1 zák. práce) musí být tedy dán před tímto rozhodným okamžikem, kdy organizace účinně projevila svou vůli skončit pracovní poměr s pracovníkem výpovědí.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 10.10.1972

Spisová značka: 7 Co 344/72

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Výpověď z pracovního poměru

Předpisy: 65/1965 Sb. § 59
§ 266a

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud Plzeň-město rozhodl, že výpověď daná žalovanou organizací žalobci, jakož i jeho přeřazení na jinou práci po dobu výpovědní lhůty, jsou neplatné, když dospěl k závěru, že organizace získala souhlas ZV ROH k zamýšlenému zrušovacímu projevu až následně, takže výpověď je se zřetelem k ustanovení § 59 odst. 1, věta druhá, zák. práce neplatná. Dále uložil žalované organizaci povinnost zaplatit soudní poplatek a žalobci přiznal z jedné poloviny náklady řízení.

Proti rozsudku soudu prvního stupně podali odvolání oba účastníci. Zatímco odvolání žalobce směřovalo pouze do výroku, jímž, ač měl ve věci plný úspěch, mu byla náhrada nákladů přiznána pouze částečně, žalovaná organizace vytýkala soudu prvního stupně vadné právní posouzení ve věci samé, a to v otázce výkladu ustanovení § 59 zák. práce. Především odkazovala na zjištěný skutkový stav věci, z něhož plyne, že vypracovala písemně výpověď dne 28. 2. 1972, že však ji neodeslala, tím méně doručila, a vyčkala, s jakým výsledkem skončí jednání ZV ROH, a teprve po získání souhlasu výpověď žalobci přímo na pracovišti doručila. Dovožovala proto, že pokud je na písemně vypracované

výpovědi datum 28. 2. 1972, třeba na to pohlížet jako na návrh předkládaný k projednání ZV ROH. Má za to, že teprve v okamžiku doručení výpovědi nastává právní skutečnost, z níž lze vyvozovat změnu pracovněprávního vztahu, neboť až do této doby výpověď vázána není a může ji ještě před doručením i bez souhlasu pracovníka odvolat, takže žalobci daná výpověď není neplatná.

Krajský soud v Plzni zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně zjistil provedenými důkazy, zejména zápisem č. 14/1972 ze schůze závodního výboru ROH žalované organizace, konané dne 1. 3. 1972, jakož i podrobným výslechem svědka Z. J., předsedy ZV ROH, skutkový základ pro posouzení rozhodné otázky, zda totiž zrušovací projev žalované organizace datovaný dne 28. 2. 1972 je neplatný podle ustanovení § 59 odst. 1, věta druhá, zák. práce.

Soud prvního stupně vycházel k názoru, že v okamžiku, kdy organizace zrušovací projev písemně vypracuje a tomuto časovému určení nepředchází souhlas ZV ROH, je výpověď neplatná.

Výpověď daná pracovníkem či organizací je nepochybně právním úkonem jednostranným; již proto nelze ještě samotný okamžik, kdy organizace zrušovací projev písemně vyhotoví, považovat za skutečně projevenou vůli, neboť právě jednostrannost takového úkonu jí stále ještě umožňuje tuto vůli neprojevit vůbec.

Rozhodným okamžikem, kdy organizace projeví svou vůli skončit pracovní poměr výpovědí, je zejména doručení písemnosti (výpovědi) organizací samotnou (§ 266a odst. 1 zákl. práce). Tímto rozhodným okamžikem může však být rovněž odeslání zrušovacího projevu poštou (§ 266a odst. 2 zák. práce) nebo udělení příkazu příslušnému pracovníku, aby písemnost doručil způsobem upraveným v ustanovení § 266a odst. 1 zák. práce.

Jde tedy o vymezení okamžiku, kdy ještě může organizace s písemně vypracovaným zrušovacím projevem volně disponovat.

Této možné dispozici nasvědčuje ustanovení § 44 odst. 3 zák. práce, která váže odvolání výpovědi se souhlasem druhého účastníka pracovněprávního vztahu na okamžik doručení; naopak tedy dojde-li k odvolání výpovědi dříve, než byl doručena, není třeba souhlasu druhého účastníka. Ustanovení § 44 odst. 3 zák. práce předpokládá, že písemný zrušovací projev byl již odeslán a nutí účastníka k tomu, aby učinil nový jednostranný a účinný projev - odvolání výpovědi.

Uvedeného nového projevu vůle však není třeba, jestliže se organizace po písemně vypracované výpovědi před jejím odesláním nebo doručením rozhodne jinak a od zamýšleného skončení pracovního poměru ustoupí.

Účast a pravomoc odborových orgánů má v právní úpravě skončení pracovního poměru významné místo, což výše uvedený výklad zdůrazňuje tím, že neumožňuje následné zhojení nedostatku předchozího souhlasu ZV ROH se zrušovacím projevem.

V projednávané věci však plyne z výsledků až dosud provedeného dokazování, že organizace si byla plně vědoma nezbytnosti získat předchozí souhlas se zamýšleným skocem pracovního poměru, pracovníci kádrového oddělení žalované organizace se projednání této otázky v ZV ROH (jak je patrné z obsahu zápisu) zúčastnili a teprve po rozhodnutí závodního výboru o udělení souhlasu organizace projevila účinně svoji vůli tím, že žalobci písemnost na pracovišti doručila.

Soud prvního stupně se v důsledkům odlišného právního názoru dále již skutkovým základem věci nezabýval. Bylo proto třeba se zřetelem na ustanovení § 221 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. napadený rozsudek zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí. Soud prvního stupně rozhodne podle výsledku řízení o věci samé znovu také o náhradě nákladů řízení včetně řízení před odvolacím soudem.

1) Srov. rozhodnutí uveřejněné pod č. 58/1968 Sbírky rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR.